

dem, der generes af Ufreden paa Veiene; jeg kan kun forstaa det ved at tage Hensyn til, at det skulde være den Slags Folk, som det ærede Medlem omtalte. At man skulde kunne befrygte, at Folk skulde gjøre sig en Indulst af at optage anden Mands Dyr, tror jeg ærlig talt ikke, og jeg finder, at det er en ganske nyttig Hielp, der igjennem de Veifarende kan ydes Politiet, naar man lader Bestemmelsen blive staaende. Det er imidlertid af de Ting, der ikke i og for sig have Noget at betyde. — Det ærede Medlem (Bønstøkke), der har forlangt en delt Affstemning med Hensyn til det af mig stillede Vædringsforslag, syntes ikke om, at Politimesteren skulde have Noget med denne Sag at gjøre. Han sagde: hvad kommer det Politimesteren ved, og jeg lovede ham at svare derpaa. Jeg skal sige det ærede Medlem, at det kommer Politimesteren ved, fordi det er ham, der skal passe, at Veiene ere i brugbar Stand for Færdslen, hvortilmod det, naar Veiene ere ødelagte, og der saaledes er Spørgsmaal om deres Istandsættelse, er Sogneraadet, der har dermed at gjøre, og der kan efter min Formening ikke være den fjerneste Tvivl om, at man ikke ret vel, uden at fornegte alle Principer for Veifreden, kan flyde Politimesteren ud her lige overfor en Bestemmelse som den, det ærede Medlem partout vil have indført. Jeg er her ved dette Vædringsforslag gaaet de ærede Herrer saa nær, som jeg har kunnet, skjøndt jeg maa tilstaa, at det er mig vederstyggeligt; men jeg erkjender naturligtvis, at der kan være Veie, hvor der ikke ret vel vil kunne være Spørgsmaal om, at det vil kunne genere Færdslen i nogen betydelig Grad, om den Tilladelse gives, at Husmænd eller Underster kunne have Lov til at lade deres Koner eller Børn gaa med en Kø; men ærede Medlemmer maa tillade mig at sige, at jeg ikke kan legalisere det som et Princip, naar man ikke tillige optager en Bestemmelse om, at det skal bedømmes af den Autoritet, der af Staten er sat til at vaae over Færdslen paa Veiene. Jeg tør ikke sige, at Forslaget selv med denne Begrændsning skulde kunne sættes igjennem i det andet Thing, jeg vil kun sige, at det er en Betingelse, som

jeg for mit Vedkommerde stiller for overhovedet at kunne følge med til en saadan Bestemmelse som denne, som de ærede Medlemmer navnlig fra Thyen sætte saa overordentlig stor Pris paa. — Hvad endelig angaar det Forslag, der er stillet under Nr. 8, og som gaar ud paa, at der mellem Ordene „gjennemskjære“ og „den“ indsættes Ordene: „eller grændse til“, da er dette ogsaa af den Slags Forslag, ved hvilke man holder af at fri sig selv for enhver Uleilighed for at passe paa sine Kreaturer lige overfor Veien. Jeg kan ikke erkjende, at det ærede Medlem, som forte Ordet for dette Forslag, har Ret, naar han mener, at Tanken deri er den samme som den, der indeholdes i Lovforslaget; og at det, at man undtager, at Kreaturer gaa ind paa en Veie, der gennemskjærer en Mands Lød, ogsaa skal føre til, at Veiens blotte Begrændsning til Lødden er tilstrækkelig. Der er en Betragtning, som jeg ikke kan undlade at gjøre gjældende her, og det er den, at den hele Bestemmelse er en uheldig Undtagelse, men som Nødvendigheden aftvinger En at gjøre, fra Fordringerne om Veifreden overhovedet, og at man ikke bør udvide den videre, end Hensigten absolut fordrer. Nu er der en stor Forskjel imellem, naar en Veie gennemskjærer en Mands Lød, og naar den kun begrænses den, idet en Mands Kreaturer kunne have Bane til at komme over paa den anden Side af Landeveien, naar han har Jord der, og det derfor ofte ikke er muligt selv med stor Paapassenhed til enhver Tid at forhindre dem fra at gaa derover; men denne Bane have ikke de Kreaturer, som tilhøre en Mand, hvis Lød kun har Veien som Grændseffjel. (Ufbyrdelse). Ja, det ærede Medlem erkjender altsaa, at der er en Berettigelse i denne Betragtning, og derfor siger jeg: Naar vi skulle have en saadan Undtagelse, som jeg erkjender, at man ikke kan undvære, saa skal man ikke udstrække den videre, end der er nødvendigt til Hensigtens Opnaaelse, og jeg kan ikke erkjende, at det er nødvendigt, for ikke at paalægge en Mand et overordentligt Besvær, at udvide Bestemmelsen derhen, som de ærede Medlemmer have forlangt, nemlig dertil, at den blotte Tilgrændsning af en Veie til en Mands Lød